

Sylabus modułu kształcenia na studiach wyższych
 Studia stacjonarne drugiego stopnia
 Kierunek Geologia

Nazwa Wydziału	Biologii i Nauk o Ziemi						
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Nauk Geologicznych						
Nazwa modułu kształcenia	Geologia Karpat						
Cele modułu kształcenia	Poznanie budowy geologicznej regionu Karpat polskich i zarysu budowy Karpat w krajach sąsiadujących oraz ich relacji z Alpami wschodnimi. Rozszerzenie wiedzy z zakresu rozwoju basenów sedymentacyjnych, fliszowych facji basenowych, alpejskich facji węglanowych, facji molasowych, formowania orogénów fałdowych i związanych z tym geologicznych procesów. Zdobywanie umiejętności praktycznego stosowania litostratygrafii formalnej i nieformalnej.						
Kod modułu	WB.ING-83						
Język kształcenia	polski						
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>W zakresie wiedzy student: Student poznaje budowę geologiczną Karpat polskich i wybrane aspekty budowy Karpat w krajach sąsiadujących oraz ich relacje z Alpami Wschodnimi. Wykazuje podstawy wiedzy z zakresu rozwoju Karpackich basenów sedymentacyjnych i ich facjalne związki z basenami alpejskimi. Zna nadto przebieg formowania orogenu karpackiego i związane z tym procesy geologiczne Zna najważniejsze jednostki litostratygraficzne w polskich Karpatach fliszowych oraz zarys tektoniki Karpat. Ma wiedzę o litostratygrafii formalnej i nieformalnej w Karpatach. (K_W08++).</p> <p>W zakresie kompetencji personalnych i społecznych student: Rozumie potrzebę uzupełniania swojej wiedzy w miarę postępu badań w Karpatach (K_K06+, K_K08+)</p>						
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny						
Rok studiów	studia 2-go stopnia						
Semestr	zimowy						
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	Dr hab. inż. Marek Cieszkowski, prof. UJ						
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w						
Sposób realizacji	wykłady 2 godziny tygodniowo						
Wymagania wstępne i dodatkowe							
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin wykładów						
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	2 punkty ECTS						
Bilans punktów ECTS	<table> <tr> <td>Udział w wykładach</td> <td>30 h</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie do egzaminu</td> <td>20 h</td> </tr> <tr> <td>Suma</td> <td>50 h</td> </tr> </table>	Udział w wykładach	30 h	Przygotowanie do egzaminu	20 h	Suma	50 h
Udział w wykładach	30 h						
Przygotowanie do egzaminu	20 h						
Suma	50 h						

stosowane metody dydaktyczne	wykłady i konsultacje w miarę potrzeby
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Efekty z zakresu wiedzy i kompetencji sprawdzane w oparciu o egzamin
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Egzamin pisemny, testowy Do zdania na minimalnym poziomie należy uzyskać 60 % poprawnych odpowiedzi.
Treści modułu kształcenia	Treść kursu: Karpaty na tle regionów geologicznych Europy, zarys paleogeografii relacje do innych orogénów alpejskich. Podział na regiony - Karpaty wewnętrzne i zewnętrzne. Budowa geologiczna Tatr i Podhala, budowa geologiczna bloku słowackiego, Pieniński pas skałkowy. Jednostki Karpat zewnętrznych - stratygrafia, tektonika: płaszczowina magurska, jednostki strefy przedmagurskiej, płaszczowina śląska i podśląska, płaszczowina skolska. Podobieństwa i różnice w budowie Karpat polskich i Karpat w krajach sąsiadujących oraz Alp Wschodnich. Karpaty zewnętrzne ukraińskie i rumuńskie. Zapadlisko przedkarpackie. Neogeńskie i czwartorzędowe zapadliska śródgórskie – Kotlina Sądecka i Kotlina Orawsko-Nowotarska.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa Birkenmajer K., 1979. Przewodnik geologiczny po pienińskim pasie skałkowym. Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa, 237 s. Książkiewicz M., 1972. Budowa geologiczna Polski. IV Tektonika. 3 Karpaty. Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa, 228 s. Oszczypko N., Uchman A. & Malata E., 2006. Rozwój paleotektoniczny basenów Karpat zewnętrznych i pienińskiego pasa skałkowego. Unrug R., (red.), 1969. Przewodnik geologiczny po zachodnich Karpatach fliszowych Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa, 242 s. Żytko K., (red.), 1973. Przewodnik geologiczny po wschodnich Karpatach fliszowych. Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa, 223 s. Literatura uzupełniająca Cieszkowski M., Ślącza A. & Wdowiarz S., 1985. New data on structure of the Flysch Carpathians. <i>Przegląd Geologiczny</i> , 6, 313-333. Lefeld J. & Gaździcki, A., (red.), 1997. Przewodnik 68 Zjazdu Polskiego Towarzystwa Geologicznego, Zakopane, 2-4 Października 1997. Polskie Towarzystwo Geologiczne, Kraków, 208 s. Maheľ M., (wyd.), 1974. Tectonics of the Carpathian Balkan Region. Explanations to the Teconic Map of the Carpathian-Balkan Regions and their Foreland. Geological Institute of Dionýz Štúr, Bratislava, 453 s. Ślącza A. & Kamiński M. A., 1998. A Guide Book to Excursions in the Polish Flysch Carpathians. <i>Grzybowski Foundation Special Publication</i> , no. 6, Kraków, 171 s.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	